

Bilag 1.**ARBEJDSFORDELINGSNÆVNET**

København, den 1. Oktober 1940.

Under Behandlingen paa Rigsdagen af det af Regeringen i Maj Maaned d. A. fremsatte Forslag til Lov om midlertidig Fordeling og Regulering af Arbejde blev der foretaget en Række Ændringer, af hvilke den væsentligste var den, at det i Henhold til Loven oprettede Arbejdsfordelingsnævn ikke — som oprindeligt foreslaaet — fik Beføjelse til at gennemføre Arbejdsfordelingsordninger, men disse kan efter Loven i den Skikkelse, i hvilken den blev vedtaget, kun gennemføres som en frivillig Foranstaltning.

Samtidig med, at Loven paa dette Punkt blev ændret, blev der som en ny § 20, indført en Bestemmelse om, at Arbejdsfordelingsnævnet inden 3 Maaneder efter Lovens Ikrafttræden skulde afgive Indberetning til Socialministeren om det Omfang, i hvilket Arbejdsfordelingen i Henhold til nærværende Lov har fundet Sted, og i Folketingsudvalgets Betænkning blev det i Tilknytning til denne Bestemmelse udtalt, at saafremt det af Arbejdsfordelingsnævnets Indberetning maatte fremgaa, at Arbejdsfordelingen ikke er gennemført i det ønskede Omfang, erklærer de i Udvalget repræsenterede Partier sig villige til at medvirke til en Ændring af Loven, hvorefter det bliver muligt for Arbejdsfordelingsnævnet at kræve en rimelig Arbejdsfordeling gennemført.

Under Henviisning hertil skal Nævnet meddele følgende Redegørelse for Nævnets hidtidige Arbejde og den gennemførte Arbejdsfordelings Omfang, hvorhos man skal tillade sig at afgive Indstilling om saadanne Ændringer i Lov Nr. 280 af 30. Maj 1940 om midlertidig Fordeling og Regulering af Arbejde, som det paa Grundlag af de af Nævnet indvundne Erfaringer efter Nævnets Opfattelse er paakrævet af Hensyn til Fordelingens ligelige Gennemførelse at foretage i Loven.

Om end man inden for Arbejdsfordelingsnævnet oprindeligt var inde paa den Tanke, om der inden for de forskellige Omraader kunde træffes Aftale om *fast fikserede* Regler for Arbejdstidsnedsættelsen *gældende for samtlige Virksomheder* i paagældende Fag eller Fagomraade, viste det sig hurtigt, at en saadan Gennemførelse af Lovens Bestemmelser ikke var mulig, idet saavel Produktions- som Afsætningsforholdene inden for de enkelte Virksomheder i vedkommende Fag kunde ligge saa forskelligt, at en ensartet Gennemførelse af Arbejdsfordelingen ikke alene var praktisk uigennemførlig, men ogsaa vilde have beredt Produktionen betydelige Vanskeligheder. Arbejdsfordelingsnævnet har derfor ment at burde opgive Gennemførelsen af en ensartet Nedsættelse af Arbejdstiden gældende for samtlige Virksomheder i et Fag og har anset Lovens Krav til saadanne Overenskomster, som skulde kunne godkendes, for opfyldt, naar der mellem de vedkommende Organisationer i det enkelte Fag er indgaaet Rammeoverenskomster, der forpligter de af Organisationen omfattede Virksomheder til at gennemføre Arbejdsfordelingen, men i øvrigt overlader det til Virksomheden selv og dens Arbejdere med en vis Rekurs til de Organisationer, der har indgaaet Overenskomsten, at træffe Aftale om, hvorledes Arbejdsfordelingen paa den enkelte Virksomhed skal gennemføres. Ved saadanne Rammeoverenskomster er Virksomhederne ikke definitivt bundet til at gennemføre en Arbejdsfordeling, men der er en Formodning for, at der skal gennemføres en Arbejdsfordeling, og Bevisbyrden for, at Forholdene i det enkelte Tilfælde gør en Arbejdsfordeling uigennemførlig, paaahviler vedkommende Virksomhed.

Saadanne Rammeoverenskomster er af Nævnet godkendt for 71 Fagomraader med et samlet Arbejderantal paa ca. 280 000. Derudover har Nævnet ved et af dette mellem Dansk Arbejdsgiverforening og De samvirkende Fagforbund nedsat Udvalg